

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و برزنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Literary-Cultural

ادبی - فرهنگی

فرستنده: احمد پوپل

۱۶ فبروری ۲۰۲۱

ابن دیلاق - ۹

جبرئیل و بُراق

دستی زد و جبرئیل آمد
فرمود که ای امین درگاه
زینش کن و تا زمین فرو پُر
آهسته بزن، چو گشت بیدار
بشنید چو این فرازمان را
پس پس ز برخدائی بی چون
ز آن جا سوئی سر طویله عرش
چون باد، نفس-زنان روان شد
زین کرد و پَرید روی زینش
در عرش برین، بر آن چو هی کرد
یعنی نگذشته بود آنی
بیند که خدا چه کار دارد
گر خورده بُراق ما جو و گاه
آن جا در خانه پیمبر
بردارش و زود نزد ما آر
بوسید زمین آسمان را
جبرئیل امین پرید بیرون
کز نور، زمین آن شده فرش
تا نزد بُراق آسمان شد
کج کرد عنان سوی زمینش
تا فرش هر آن چه بود طی کرد
کامد سوئی دارم هانی

جبرئیل: در ادیان سامی یکی از فرشتگان که به نام امین وحی نیز یاد می شود
بُراق: نام ستوری که محمد در شب معراج بر آن نشست. براق در روایات اسلامی کلان تر از خر و خردتر از شتر ذکر شده است. روی براق
به روی آدمیان ماند. با ریش و جعد (موی پیچیده و تابدار) و تاج بر سر نهاده و اندامش چهار دست و پا و دارای دو بال است.
عرش: در روایات دینی آسمانی و رای همه آسمانها، تختی از یاقوت سرخ، تخت
سرطویله عرش: محل نگهداری چهار پایان خدا
برین: قرار گرفته در جای بالاتر و برتر
هی: حیوان را حرکت دادن
دار: بیت خانه مکان منزل
ام هانی: دختر ابوطالب دختر عموی محمد که بنا بر روایات اسلامی در شب معراج محمد در خانه ام هانی بود